

Vår Frälsares Katolska församling i Malmö

Påsk 2011, Ansvarig utgivare: kh Alviero Bucu, tel: 040-243535

Iesus crucifixus

Påsk 2011

**”Jesus blev utlämnad för
våra överträdelsers skull
och uppväckt för vår
rättfärdiggörelses skull”.
(Rom 4:24f)**

Glad och nåderik Påsk!

*f. Alviero, f. Samji
f. Anders, f. Bolek,
f. Fermin, f. Leonel*

Detta är den dag som Herren har gjort.

Låt oss jubla och vara glada. Halleluja.

Du är vår uppståndelse

Påsk, påsk, påsk än en gång! Ja, vår påsk är Kristus,
vår Gud som offrat sig för oss, han som är osynlig,
outsäglig, alltid levande. Änglarna, andefurstarna, makterna,
väldigheterna, Kerubim och Serafim bekänner honom.
Med dem åkallar, lovsjunger och tillber vi dig, Herre, vår Gud,
vi dina ovärdiga tjänare.
Därför att du nu i denna yttersta tid kommit till jorden

och blivit människa genom jungfru Maria och burit korset för att göra oss fria. För allt detta vad kan vi ge dig tillbaka, du som är Gud av Gud, den som gett oss Faderns nåd?

Vi bär till dig fram våra läppers lov och säger:

Din är äran, du som blev döpt!

Din är äran, du som blev korsfäst!

Din är äran, du som blev begravnen!

Din är äran, du som har uppstått!

Du är vår uppståndelse.

Dig tillhör äran tillsammans med Fadern som fanns före världens skapelse, och med den helige Ande, som gör levande nu och alltid.

(ur liturgi från 200-300-talet)

Ur påve Benedikt XVI:s budskap inför fastan år 2011

Kära bröder och systrar, [...] när vi nu önskar börja vår vandring mot Påsken och förbereda oss på ett riktigt sätt inför firandet av Herrens uppståndelse – den allra mest glädjrika och högtidliga festen under hela det liturgiska året – vad kunde vara mera lämpligt än att låta oss ledas av Guds ord? Därför ger kyrkan i evangelietexterna som vi läser under fastesöndagarna oss en särskilt intensiv möjlighet att möta Herren när hon manar oss att gå det kristna upptagandets väg. Det är katekumenernas väg, de som skall upptas i kyrkan genom dopet, förberedas inför återfödelsens sakrament, i ljuset av de nya och avgörande steg som de ska göra i Kristi efterföljelse och för att på detta sätt överlåta sig på ett än djupare sätt åt Honom.

Den första söndagen i fastan visar oss på de villkor som är våra, oss människor här på jorden. Det rör sig om den segerrika kampen mot frestelsen, som är början på Jesu uppdrag. Detta är en uppmaning till oss att bli medvetna om vår egen svaghet så att vi sedan kan ta emot den nåd som befriar oss från synderna och ger oss ny styrka i Kristus – det är vägen, sanningen och livet (jfr. Ordo Initiationis Christianae

Adultorum, n. 25). Detta utgör en kraftfull påminnelse om vad den kristna tron innebär då vi följer Jesu exempel och i förening med honom kämpar ”mot herrarna över denna mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna” (Ef 6:12), i vilken djävulen verkar och aldrig – ens idag – förtröttas att fresta var och en som önskar komma Herren nära. Kristus går segerrik ur kampen och öppnar våra hjärtan för hoppet samtidigt som han visar oss hur vi ska överkomma det ondas frestelser.

Evangeliet om Herrens förklaring ställer oss inför Kristi härlighet som

föregår uppståndelsen och talar om människans heliggörande. Den kristna församlingen blir varse att Jesus leder den, liksom han gjorde apostlarna Petrus, Jakob och Johannes ”upp på ett högt berg där de var ensamma” (Matt 17:1), där de än en gång i Kristus, så som Guds sons söner och döttrar, tar emot gåvan av Guds nåd: ”Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom

(Matt 17:5). Det är en inbjudan att lämna varje dags larm och brus för att istället gå in i närvaron med Gud. Han önskar varje dag ge oss ett Ord som tränger in i djupet av våra sinnen, ”så djupt att det skiljer själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt” Heb 4:12), och förstärker vår önskan att följa Herren.

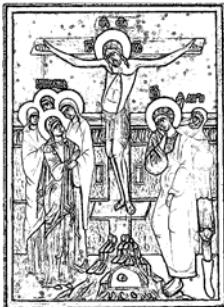
Den fråga som Jesus ställer till den samariska kvinnan: ”Ge mig att dricka” (Joh 4:7) hör vi i liturgin för den tredje söndagen. Den uttrycker Guds kärlek till varje man och kvinna och vill i våra hjärtan väcka längtan efter gåvan som består av ”en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv” (Joh 4:14): Detta är den helige Andes gåva som förvandlar de kristna och gör dem till ”sanna gudstillbedjare som skall tillbe Fadern i ande och sanning” (Joh 4:23). Det är endast detta vatten som kan släcka vår törst efter godhet, sanning och skönhet! Endast detta vatten, som Sonen ger oss, kan bevattna våra oroliga och otillfredsställda sjäalars öken, ”och vårt hjärta är oroligt till dess det finner vila i Gud”, enligt de berömda orden vi läser hos den helige Augustinus.

Söndagen då evangeliet handlar om den blindfödde mannen visar oss

Kristus i sin egenskap av världens ljus. Detta evangelium ställer frågan till var och en av oss: ”Tror du på Människosonen?” ”Herre, jag tror!” (Joh 9:35. 38), utropar den blindfödde mannen i glädje och ger sålunda röst åt det varje troende tror. Underverket då han blir botad är ett tecken på att Kristus inte bara vill öppna vår yttre syn utan även den inre så att vår tro kan bli allt djupare och vi kan erkänna honom som vår ende Frälsare. Han upplyser allt som är mörkt i livet och leder män och kvinnor till ett liv som ”ljusets barn”.

Under den femte söndagen då vi läser om Lasaros uppståndelse konfronteras vi med det yttersta mysteriet i vår existens. ”Jag är uppståndelsen och livet... Tror du detta?” (Joh 11:25-26). För den kristna församlingen är detta ögonblicket då vi – tillsammans med Martha – sätter allt vårt hopp till Jesus av Nasaret: ”Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen” (Joh 11:27). Förening med Kristus i detta livet förbereder oss så att vi kan passera dödens gräns och leva i evighet med Honom. Tron på de dödas uppståndelse och hoppet om det eviga livet öppnar våra blickar för våra livs yttersta mening: Gud skapade människorna så att de skulle återuppstå och leva och denna sanning ger vår mänsklighets historia dess slutgiltiga mening, även alla de individers mening som arbetar inom kultur, politik och finanser. Utan trons ljus blir slutet på hela universum en grav utan framtid, utan hopp.

Vägen vi går under fastan når sin fulländning under påskens Triduum (de tre heliga påskdagarna, ö.a.), särskilt under den Heliga nattens stora vaka: Vi förnyar våra doplöften, bekräftar att Kristus är Herren i vårt liv, att Guds liv gavs oss när vi återföddes ur ”vattnet och den Helige Ande” och bekänner igen vår önskan att besvara nådens verkan i oss och bli hans lärjungar. [...]

I sammandrag kan vi säga att fastans väg då vi bjuds in att betrakta Korsets mysterium avser att låta oss lära känna Kristus och ”bli lik honom i en död som hans” (Fil 3:10), så att vi kan uppleva en djup omvändelse i våra liv, så att vi kan förvandlas genom den Helige Andes verkan, liksom den helige

Paulus gjorde på vägen till Damaskus, så att vi kan låta våra liv formas enligt Guds vilja med dem, så att vi kan befrias från vår själviskhet, övervinna vårt begär att styra och härska över andra och öppna våra sinnen och ta emot Kristi kärlek. Fastetiden är lämplig för att låta oss inse våra svagheter och genom att göra en allvarlig genomgång av våra liv, ta emot Botens sakrament och dess nåd som förnyar, samt med fasta steg vandra mot Kristus. Kära bröder och systrar, genom det personliga mötet med vår Frälsare och genom fasta, utdelande av allmosor och bön, leder oss vägen till omvändelse att återupptäcka Dopet. Låt oss denna fasta förnya vårt mottagande av nåden som Gud gav oss vid vårt dop, och låta det lysa upp och leda våra handlingar. Låt oss varje dag uppfatta vad detta sakrament betyder och kräver av oss genom att vi följer Kristus på ett än frikostigare och än mera äkta vis. Låt oss på denna väg överlämna oss åt jungfru Maria som lät Guds ord bli till människa i sin egen tro och sitt eget kött. Låt oss, liksom hon gjorde, ta till oss hennes son Jesu död och uppståndelse och låt oss få evigt liv.

Benedictus XVI

Vår biskops fasteherdabrev 2011

Kära systrar och bröder i Kristus!

Om ett par dagar kommer vi att få fira Askonsdagens liturgi. Fler och fler människor söker sig till mässan den dagen för att börja fastetiden med att ta emot askkorset på sin panna. Detta yttre tecken hjälper oss att se den rika inre skatt som vi får ta emot under denna del av kyrkoåret. Det märkliga är att det just är fattigdom och utblottelse, fasta och botgöring som är den skatt som erbjuds oss. Och kanske det just är detta som vi, välfärdens och överflödets barn, behöver bäst? Askkorset påminner oss om livets förgänglighet och sårbarhet. "Människa, kom ihåg att du är stoft och åter skall bli stoft." Allt här på jorden är obeständigt och

förgängligt. Vi har vår tid här på jorden till låns. "Omvänd dig och tro på evangeliet." Askkorset talar sitt tydliga språk. Det talar till hjärtat, till det djupaste inom oss. Det får oss att se vårt totala beroende av Guds nåd i Jesus Kristus. Vi har inget eget att komma med. "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt oss genom Kristus Jesus" (Rom 3:25).

När askan tecknas på vår panna, blir vi påminda om att vi en gång skall dö och åter bli stoft. Men samtidigt är det en bön om att få del av den eviga härlighet som ligger bortom allt vi har rätt att få. Om vi verkligen tar emot askan som ett tecken på vår fattigdom i Anden och vårt oändliga behov av Gud, blir det en bön som når fram till Faderns hjärta. Den barmhärtige Fadern kan inte motstå sina fattiga och utblottade barns bön. "Gud, vår Fader, inget finns som undandrar sig din försyn", bad vi i dagens kollektbön. Vi har ingen annan hjälpare och frälsare. Utan honom är vi bara stoft, ett rö frö vinden, Vetskapen om detta vårt totala beroende av Gud är både smärtsamt och det mest glädjerika som finns. Fastetiden skall just lära oss att ta på oss den smärta som det innebär att se sin svaghet och synd, sin intighet, men alltid i ljuset av påskens gåva, av det nya liv som Kristus har öppnat för oss genom sin uppståndelse. Då förvandlas smärtan till ofattbar och oförstörbar glädje. Då blir det vår stora glädje att få gå i Jesu fotspår och leva med hans glada budskap som enda norm, allt till Faderns ära och behag. "Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske Faders vilja" (Matt 7:21). När askan läggs på min panna talar den sitt tydliga språk. Jag måste ändra mitt sätt att leva. Ingen av oss kan förbli oberörd av askans språk. Den store syndaren måste lämna sin stora synd och den lille syndaren, om han nu finns i sinnevärlden, sina småsynder. "Alla har syndat", säger ju Paulus. Ingen av oss kan undgå att beröras av askans budskap: omvänd dig och bli en ny människa i Kristus. Men askan ger oss också råg i ryggen. Detta yttre tecken får vår beslutsamhet att vakna till liv. Nu är det allvar. Nu är frälsningens dag. Nu måste

jag börja mitt nya liv, mitt äkta liv. Från och med nu är det Guds ord och bud som skall leda mig. "Ni skall lägga mina ord på ert hjärta och ert sinne, och ni skall binda dem som ett tecken på er hand, och de skall vara ett märke på er panna" (5 Mos 11:18). panna" (5 Mos 11:18). Dessa profetiska ord från Femte Mosebok blir verklighet när korsets märke tecknas med aska på pannan. Vi tillhör Kristus, den Korsfäste. Vi är korsmärkta liksom han, men korset talar alltid om uppståndelsen, liksom fastetiden om påsken. Allt hör ihop i vår kristna tro, Därför är askkorset alltid ett hoppets tecken. Vi får glädja oss och vara stolta över vårt askkors. Jag hörde om någon som varit i Mexico City på Askonsdagen och överallt mötte människor som med frimodighet visade upp sitt askkors på pannan. Det går inte att dölja och det behöver inte döljas att vi är tecknade med Kristi kors alltsedan vårt dop. Vi tillhör den Korsfäste i liv och i död.

"Inget finns som undandrar sig din försyn", hörde vi i dagens kollektbön. Allt som sker har med Gud att göra. Allt vi är med om kan leda oss närmare honom. Allt pekar i sista hand tillbaka på Gud, som är ständigt närvarande i vårt och hela världens liv. Därför måste vi se

på både vårt eget personliga liv och världens stora händelser med trons blick. I vår individualistiska tid är det lätt att glömma att Kyrkan genom sin sociallära vill hjälpa oss att förvandla samhället, så att de mest behövande och deras bästa står mer i centrum. Den helige fadern uppmanar ständigt världens ledare till att främja fred och rättvisa och det är vår uppgift som kristna i Sverige att se hur vi tillsammans med alla människor av god vilja kan förverkliga detta. Vi får vara tacksamma att vi lever i ett samhälle utan större konflikter eller orättvisor. Samtidigt måste vi försöka bidra till att hjälpa dem som har hamnat ute i kylan, vare sig det rör sig om hemlösa eller utförsäkrade, papperslösa eller arbetslösa. Fastetiden är en tid av både andlig och materiell solidaritet. Den fattige och utblottade Jesus möter oss i otaliga skepnader. Om vi ser oss omkring

med trons blick kommer vi alltid att känna igen honom, vilken förklädnad han än använder sig av. När vi tar emot Jesus i den heliga eukaristin förvandlas vi mer och mer av den kärlek vi tar emot, så att vi i vår tur kan förvandla den konkreta miljö där vi lever och förmedla hans kärlek till dem som behöver den bäst.

"Röj ur vägen allt som skadar oss, och ge oss allt som leder fram till dig", bad vi också i kollektbönen. Under fastetiden ber vi om och om igen Herren att befria oss ur syndens grepp. Och det gäller både vår personliga synd och den mer strukturella synd som länder och folk så lätt fastnar i. Jesus har dött på korset för att befria oss från synden. Vi får gång på gång ta emot denna gåva, inte minst i försoningens sakrament som vi inbjuds att ta emot speciellt nu i heliga fastetider. När vi förlåtits och försonats med Gud, får vi sprida detta på livets och samhällets alla nivåer. Genom sitt heliga kors har Kristus återlöst världen. När vi tar emot askkorset blir vi påmind om så mycket. Må denna fastetid för er alla, kära bröder och systrar, bli en tid av överflödande nåd, så att ni får möta Jesus på ett ännu djupare sätt i ert liv, följa honom ännu trognare i ert dagliga liv och ge hopp till dem som sitter i mörker och dödsskugga.

Med min förbön och välsignelse,

Anders Arborelius ocd, Biskop av Stockholms katolska stift

Så firar vi fastan 2011

Varje år manar kyrkan oss enligt gammal tradition till bön, fasta och bot som förberedelse för påskhögtiden. Jesus själv fastade 40 dagar i öknen, och vi är kallade att förena oss med honom. Fastan vill hjälpa oss att bli mindre beroende av det materiella. Medan kroppen fastar får själen näring. Fastan uttrycker också vår solidaritet med hungrande människor i världen. Det finns många sätt att markera fastetiden. Man kan exempelvis avstå från sötsaker, tobak, alkohol, kaffe, biobesök och annan underhållning eller alltför mycket tv-tittande, dataspelande och internetsurfande. Varje fredag kan bli till en åminnelse av Herrens lidande och död. Den av kyrkan föreskrivna botgöringen fullgörs också genom att det religiösa livet intensifieras, till exempel genom att

man

ägnar särskild uppmärksamhet åt familjens gemensamma böneliv
deltar i den heliga mässan, sakramentstillbedjan eller korsvägsandakten
visar sjuka, fattiga, gamla och ensamma särskild värme och kärlek.

Var och en kan själv välja den form av bot som han eller hon vill göra under vanliga fredagar. Den behöver inte alltid vara densamma. Man begår inte någon synd om man någon fredag inte fullgör sin botplikt. Men att allvarligt föresätta sig att på något sätt göra bot är en viktig plikt för var och en.

Faste och abstinensdagar

Numera är det endast askonsdag och långfredag som är obligatoriska faste- och abstinensdagar. På dessa dagar äter vi högst ett mål mat och avstår helt från kött. Detta gäller inte sjuka, personer som har tungt arbete och barn under uppväxtåren. Den som påbörjat sitt sextionde levnadsår behöver inte längre fasta.

På fredagarna ska alla som fyllt 14 år fullgöra den botgöring som kyrkan föreskriver. Detta kan ske genom att till exempel:

avstå från kött, eller någonting annat som tillhör matbordet
avstå från alkohol, rökning eller någon annan njutning
begränsa måltiderna, äta mindre.
Pengar man på så sätt sparar kan man istället skänka åt nödlidande.

Fasteoffret

Under fastetiden upptas en särskild fastekollekt, det så kallade fasteoffret på Palmsöndagen. Årets fasteinsamling går till kyrkans hjälpverksamhet för att förebygga och lindra de katastrofer som drabbar våra bröder och systrar på olika håll i världen, särskilt i Afrika. Fasteoffret kan sättas in på följande konto:

Bg 5810-1312 eller Pg 317176-6.

Bikt

Att vi får gå till bikt är en stor nåd. Påsktiden påminner oss om detta. Eftersom vi lever i ett land med stora avstånd är tiden för påskbikt och påskkommunion utsträckt till 14 veckor, från och med första söndagen i fastan den 13 mars till och med heliga Trefaldighets dag den 19 juni 2011. Det är angeläget att prästerna erbjuder många tillfällen till bikt. Det är också önskvärt att de troende som vill får möjlighet att bikta för en präst som förstår deras modersmål.

Prenumeration av katolska tidskrifter

Om man vill intensifiera sitt kristna liv är det viktigt att även hålla sig informerad om vad som händer i kyrkan - både här i Sverige och i den stora världen. Därför rekommenderar jag i detta sammanhang alla att prenumerera på de katolska tidskrifterna **Katolskt magasin**, **Signum** och **Karmel** samt att läsa församlingsmeddelanden och församlingsblad.

Till sist vill jag tacka alla som genom kyrkoavgiften eller på annat sätt har understött kyrkan och hennes verksamhet.

f. Samjis betraktelse om fastan och Påsken

Älskar vi Gud över allt annat?

Du kanske har lagt märke till hållningen hos en löpare när han står på startlinjen, hur han böjer sitt huvud mot marken: en katt gör på samma sätt när den fokuserar blicken på sitt byte, innan den slår till. Nu kan vi förbereda oss på mänsklighetens glädjefyllda bud: vår Herres återuppståndelse.

Fastan är den tid på året när vi uppmanas till att avstå från något som är av betydelse för oss. Jag skulle vilja uppmana er under denna Fasta till att gå ännu längre och även ägna tiden åt meditation, då vi kan begrunda hur mycket Jesus fick lida för var och en av oss !

Detta kommer att vara till hjälp för oss, att stärka oss i vår tro och föra oss närmare Gud !

Fastan är en förberedelsestid inför påsken, då vi med andra ord måste bemöda oss om att företa den stora övergång från död till liv som utgör Herrens påsk. När fastetiden börjar är det som om vi redan idag firade påsk! Men denna förberedelse inför Herrens påskmysterium hör inte uteslutande till fastan, utan hela det liturgiska året, hela vårt liv är en förberedelse för påsk!

När Jesus förkunnade det glada budskapet, framlade han två krav: **vänd om och tro**. Omvändelsen förutsätter en livsförvandling, en ny

inställning, sorg över våra synder och deras följder, avsky för synden och en fast beslutsamhet att undvika den i framtiden. Herren ger oss nåden att se synden i dess sanna ljus – att vi förkastar hans kärlek och vishet och vägrar att göra det som är gott och i enlighet med hans vilja. Hans nåd ger oss förlåtelse och hjälp så att vi kan vända oss bort från allt som skiljer oss från Hans kärlek. Att tro betyder att ta Jesus på orden och att inse att Gud älskade oss så mycket

att han sände oss sin enfödde Son för att befria oss från slaveriet under fruktan och synd. På korset frambar Gud det ojäm förliga offret av sin Son för att leda oss tillbaka till sig själv. Gud älskade oss först, och i sin kärlek inbjuder han oss att överlämna våra liv till honom. Tror ni att evangeliet har kraft att lösa er från slaveriet under fruktan och synd?

Fastan är en särskild tid då Kyrkan i än högre grad än annars vill ägna sig åt sin uppgift att undervisa de troende och hjälpa dem att efterfölja Kristus så att de mer helhjärtat lever ut den övergång från död till liv som Frälsaren en gång för alla gick igenom.

Hur kan vi, utan minsta tvivel, veta att Gud verkligen älskar oss och vill att vi skall leva förenade med honom i all evighet? **Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son för att de som tror på honom**

inte skall gå under utan ha evigt liv (Joh 3:16). Gud bevisade sin kärlek till oss genom att ge oss det bästa han hade att erbjuda – sin enfödde Son som av fri vilja gav sig själv som en offergåva till Gud för vår skull och som försoningsoffer för vår och hela världens synd. Denna text säger oss något om den stora bredden och vidden i Guds kärlek. Inte en exklusiv kärlek för bara några få eller för ett enda folk, utan en frälsande kärlek som famnar hela världen och som samtidigt är en personlig kärlek till varje människa som Gud skapat. Gud är en kärleksfull Fader som inte kan ge sig till ro förrän hans kringirrande barn har återvänt hem till honom. Den helige Augustinus säger att Gud älskar var och en av oss som om det bara fanns en enda av oss att älska. Gud ger oss friheten att välja vem och vad vi vill älska. Jesus visar oss paradoxen med kärlek och dom. Vi kan älska syndens och otrons mörker eller vi kan älska ljuset i Guds sanning, skönhet och godhet. Vad vi älskar visar vad vi föredrar. Älskar vi Gud över allt annat? Ger vi honom första platsen i våra liv, i våra tankar, beslut och handlingar?

Hur ofta i livet ställs vi inte inför orimliga situationer som gör, att vi blir uppfyllda av tvivel och vi frågar oss, "Var är Gud?" Tänk på de människor som har blivit utsatta för övergrepp, och den djupt rotade självskheten och okänsligheten hos dessa kyrkans män och kvinnor, och de frågar sig, "Är det möjligt att Gud finns här hos oss." Många av dessa offer överger till slut sin tro. Vi tänker också på de människor som blivit traumatiserade av sina upplevelser av orättvisa och

diskriminering. De lämnar in en jobbsökan och någon som är mindre kvalificerad får denna anställning på grund av personliga förbindelser, eller att de talar med rätt accent. De kan se andra, som på ett ohederligt sätt når en högre social ställning och de frågar sig, "Var finns Gud?" Eller också kan vi se hur någon hamnar i

en personlig kris eller i svårighet i familjen, det kan vara svår sjukdom, äktenskapliga problem, eller missförhållande mellan förälder och barn, eller mellan vänner.

Tycker vi inte ibland att det är som om världen kollapsar i våra huvuden? I sådana stunder behöver vi bege oss upp på berget för att bedja till vår Gud att öppna våra ögon så att vi kan se. När Gud ger oss

en liten föraning om evigheten kommer vi att inse, att alla våra problem i detta livet är kortvariga. Då kommer vi att få mod att kunna acceptera det till synes meningslösa lidandet i detta liv, när vi vet att Gud alltid finns vid vår sida. Allt som behövs är en liten glimt av himlen, som ger oss kraft att ta upp och bära vårt kors varje dag och följa Jesus, och nu när vi vet att Fastetidens kors leder fram till Påskens glädjebudskap.

Det goda budskapet till oss är att sanningen är odödlig. Vi kan dölja sanningen, anklaga den för att vara en lögn, fördöma den, misshandla den, döda den, och lägga den i graven, men på den Tredje Dagen skall den uppstå igen. Kom ihåg detta och överge aldrig Sanningen även om alla andra tycks göra det. Överge inte Sanningen; överge inte rättvisan. Upphör inte att göra det som är rätt. Det Sanna kommer alltid att vara sant. Rättvisan kommer alltid att vara rättvis. Det Rätta kommer alltid att vara rätt, även om det kan se annorlunda ut runtomkring oss i världen. Vi måste lära oss att lita på att solen finns där, även när den inte skiner; för vi vet att den kommer att skina igen. Det är slutet på berättelsen som är av betydelse. Det är därför som kyrkan uppmanar oss att fröjdas och vara glada. Även i svåra stunder av bedrägerier, diskriminering, lögner, dåligt bemötande; också när en fiende ser ut att vinna striden i våra liv. För vi vet, att i Kristus ska vi segra. Halleluja, Prisad var Herren!

DE HELIGA TRE PÅSKDAGARNA

Kristus har framför allt genom sitt påskmysterium, då han med sin död tillintetgjorde vår död och med sin uppståndelse förnyade livet, fullkomligt genomfört återlösningen av människan och förhärligat Gud. Därför är de heliga tre påskdagarna till åminnelsen av Herrens lidande och uppståndelse hela kyrkoårets brännpunkt och höjdpunkt. AC, 18.

Genom att fira Påskens heliga tre dagar, Triduum sacrum, det vill säga Brudgummens död, begravning och uppståndelse, vill kyrkan, hans Brud, göra hans övergång från denna världen till Fadern (Joh 13:1) närvarande och låta den gå i fullbordan. *Påskfastan* under de två första dagarna av detta Triduum skall hållas strikt. Kyrkan fastar enligt fornkyrklig sed därför att Brudgummen tagits ifrån henne. Långfredagen skall överallt iakttas som faste- och abstinensdag, och denna fasta bör lämpligen utsträckas också till Påskaftonen, så att kyrkan med öppet och upplyft

sinne kan nå fram till Påskdagens glädje (SC, 110).

Det är önskvärt att man gemensamt firar läsningsgudstjänsten och laudes på Långfredag och Påskafton enligt »Kyrkans dagliga bön«....

SKÄRTORSDAGEN

Med mässan på Skärtorsdagens kväll inleder kyrkan Triduum sacrum och vill ihågkomma den sista måltiden, när Herren Jesus älskade de sina som var här i världen intill det yttersta: i den natt, då han blev förrådd, offrade han sin kropp och

sitt blod under bröds och vins gestalter till Fadern och gav detta åt sina lärjungar till föda, med uppdraget till dem och deras efterföljare att frambära samma offer till hans åminnelse. Allt skall göras för att understryka mysterierna i denna mässa: instiftelsen av eukaristin, instiftelsen av prästämbetet samt Herrens bud om broderlig kärlek. *Allt* detta skall beröras i homilian.

...Efter bönen efter kommunionen formerar man sig till procession. Denna går genom kyrkan och följer det Allraheligaste sakramentet till repositionstabernaklet. Först går korsbäraren, följd av ljusbärare och rökelse. Under tiden sjunger man *Pange lingua* eller motsvarande psalm som handlar om eukaristin. Församlingen inbjuds att dröja kvar i kyrkan efter kvällsmässan under en del av natten för att tillbe det Allraheligaste sakramentet på tillbörligt sätt under denna högtidliga reservation. Under tillbedjan kan man lämpligen läsa Jesu avskedstal ur Johannesevangeliet (kap 13-17). Efter midnatt skall tillbedjan ske utan högtidliga former, med tanke på att Långfredagen börjar.

LÅNGFREDAGEN: HERRENS LIDANDE OCH DÖD

På den dag då »vårt Påskalamm, Kristus, blev slaktat« ihågkommer kyrkan hur hon föddes ur Kristi sida när han somnade i döden på korset. Hon betraktar sin Herres och Brudgums

lidande, hyllar hans kors och ber för hela världens frälsning. Enligt urgammal sed firar kyrkan i dag inte eukaristin; kommunjonen utdelas till de troende endast under passionsgudstjänsten..

På Påskafton dröjer Kyrkan inför Herrens grav och betraktar hans lidande och död samt hans nedstigande till dödsriket, och med fasta och bön väntar hon på uppståndelsen. Det är synnerligen önskvärt att man firar läsningsgudstjänsten och laudes gemensamt med församlingen (»Kyrkans dagliga bön« I, 547ff)...

Man kan ställa fram en bild av Kristi korsfästelse, hans nedtagande från korset eller hans nedstigande till dödsriket, bilder som illustrerar påskaftonens mysterium, för att de troende skall kunna vörda dem, eller eventuellt en bild av den smärtorika Modern.

Denna dag avstår Kyrkan helt från mässoffret.

PÅSKDAGEN – KRISTI UPPSTÅNDELSE, högtid med oktav

Enligt urgammal sed firas denna natt som »en Herrens vaknatt« (2 Mos 12:42) och dess vigilia ihågkommer den heliga natt då Kristus uppstod från de döda. Den betraktas som »alla heliga vigiliors moder« (S:t Augustinos). Under den inväntar kyrkan Herrens uppståndelse, som hon firar genom de kristna initiationssakramenten, dop, konfirmation och eukaristi. Påskvakan har alltid i traditionen präglats av denna eskatologiska väntan på Herren.

Hela Påskvakan äger rum på natten. Därför får den inte börja före mörkrets inbrott eller sluta efter gryningen till söndagen. Det kan inte tolereras att man förlägger påskvakars till den tidpunkt då man normalt firar en anteciperad söndagsmessa. Hela gudstjänsten skall firas så att den tydligt framstår som en nattlig vaka.

...Så långt det är möjligt skall man göra i ordning den nya elden utanför kyrkan. Den skall vara så stor att den verkligen »skingrar mörkret och upplyser natten«. De liturgiska symbolerna måste vara tydliga. Därför

skall man varje år använda ett enda, tämligen stort och nytt vaxljus. Detta symboliserar nämligen Kristus, världens ljus...

Om ingen diakon finns tillgänglig och celebranten inte kan sjunga anförtrons uppgiften att sjunga *Exsultet* åt en kantor, som då utelämnar andra delen av invitationen (*Jag ber er ...*) samt hälsningen *Herren vare med er*. Man får aldrig läsa mindre än tre läsningar ur Gamla testamentet och under inga omständigheter får man utelämnas läsningen ur Andra Mosebokens femtonde kapitel (övergången av Röda Havet). Dopliturgin talar tydligast när vuxendop eller åtminstone barndop förrättas. Men också om inga dopkandidater finns skall man i församlingskyrkorna välsigna dopvattnet... Det är önskvärt att kommunionen under påskvakan mottas under båda gestalterna, för att det sakramentala tecknet skall bli så tydligt som möjligt.

Gester och kroppsställningar under den heliga Mässan

(ur Allmän introduktion till Romerskt Missale)

Gester och kroppsställningar

Såväl prästens, diakonens och assistenternas som folkets gester och kroppsställningar ska syfta till att hela gudstjänsten utstrålar skönhet och nobel enkelhet, att dess olika delars sanna och fulla betydelse kommer till uttryck och att allas deltagande främjas.

Man ska beakta det som fastställs i denna allmänna introduktion och blivit knäsat i praxis i den romerska riten och det som bidrar till Guds folks gemensamma andliga väl snarare än sina personliga böjelser eller sitt godtycke. Att alla deltagare intar samma yttre hållning är ett tecken på enheten mellan medlemmarna i den kristna gemenskapen, samlad till den heliga liturgin. Det uttrycker och gagnar en gemensam medvetenhet och känsla hos dem som deltar.

De troende ska stå upp från ingångssångens början eller då prästen går för altaret, fram till och med kollektbönen, vidare när *Halleluja* sjungs före evangeliet, under evangelieläsningen, trosbekännelsen och kyrkans allmänna förbön samt från och med inledningen ("Bröder och systrar, bed ...") före bönen över offergåvorna till mässans slut, förutom vid de moment som nedan anges. De ska sitta ner under de

läsningar som föregår evangeliet, under responsoriepsalmen, homilian och tillredelsen av gåvorna vid offertoriet samt – om man så vill – medan man iakttar helig tystnad efter kommunionen. Om de inte är förhindrade av hälsoskäl, om det finns plats och om antalet närvarande inte är för stort eller om de inte hindras av något annat förnuftigt skäl, ska de knäböja vid konsekrationen. De som inte böjer knä vid konsekrationen ska göra en djup bugning då prästen efter konsekrationen gör en knäböjning. Det tillkommer biskopskonferensen att modifiera de gester och kroppsställningar som anges i den romerska mässordningen alltefter folkens mentalitet och rimliga traditioner, inom lagens gränser. Man ska se till att dessa gester och kroppsställningar motsvarar innebörden i och karaktären hos varje enskilt led i gudstjänsten. Där det är sed att folket förblir på knä från acklamationen *Sanctus* till och med slutet av den eukaristiska bönen samt före kommunionen, när prästen säger ”Se Guds lamm ...”, må denna sed lämpligen bibehållas.

För att gester och kroppsställningar ska bli enhetliga i en och samma gudstjänst ska de troende hörsamma de uppmaningar som diakonen, en lekmannaassistent eller prästen själv i enlighet med reglerna i mässboken riktar till dem.

Till gesterna räknas också vissa handlingar och processioner, som när prästen går för altaret med diakonen och assistenterna, att diakonen före proklamationen av evangeliet bär evangeliariet eller evangelieboken till ambonen, då de troende bär fram gåvorna och då de går fram till kommunionen. Dessa handlingar ska utföras med värdighet under det att tillhörande sånger utförs, på det sätt som är föreskrivet för respektive handling.

Tystnad

När så ska ske ska man iaktta helig tystnad som en del av gudstjänsten. Tystnadens innebörd är beroende av när i mässan den iakttas. Var och en samlar sig vid syndabekännelsen och efter uppmaningen till bön före orationerna, efter läsningen och homilian mediterar man kort över vad man har hört, och efter kommunionen prisar man Gud och ber i sitt hjärta. Redan före gudstjänsten må tystnad lämpligen iakttas i kyrkan, i sakristian och på närbelägna platser, så att alla andäktigt och på rätt sätt kan förbereda sig inför

gudstjänsthandlingen.

Under fastetiden

Fastereträtt med p. Klaus Dietz SJ 18 och 19 mars i Bispsalen

Under fastetiden **måndag till fredag** ber Neokatekumenatet **Laudes** (med matutins läsningar och tyst bön) i kyrkan **kl 6.00-6.45**. Alla är välkomna.

Varje fredag under fastetiden **Korsvägsandakt kl 18.00**

Påsktidens / Vårrens gudstjänster 2011

Ordinarie gudstjänstordning på söndagar innebär:

17.15 Helgmålmässa (lördag)

09.30 Familjemässa

11.00 Högmässa

18.00 Mässa på engelska

17/4 Palmsöndagen

09.30 familjemässa & palmvälsignelse utan procession

11.00 högmässa med palmvälsignelse & procession med
biskop Anders Arborelius ocd

18.00 mässa på engelska

Fastekollekt tas upp i alla mässor.

Stilla veckan

20/4 Onsdag i stilla vecka

18.00 Oljevigningsmässa med biskop Ceslaw Kozon

21/4 Skärtorsdagen

19.00 Mässa "in cena Domini". Efteråt bönevaka på olika språk.

22/4 Långfredagen - Herrens lidande och död

10.00 bikt för barn, 11.00 korsväg för barn

12.00 Gudstjänst på arabiska

14.00 tillfälle till bikt

15.00 Långfredagens stora liturgi på svenska

17.00 Gorskie Zale på polska

19.00 korsväg på vietnamesiska

23/4 Påskafton: lördag

15.00 matvälsignelse på svenska

16.00 matvälsignelse på polska

21.00 **Påskvakan:** lucernarium, ordets liturgi, dopliturgi och eukaristi.

Efteråt: matvälsignelse

24/4 Påskdagen: Kristi Uppståndelse

09.30 familjemässa

11.00 högmässa

12.30 mässa på polska

14.00 mässa på vietnamesiska

16.30 mässa på arabiska

18.00 mässa på engelska

25/4 Annandag Påsk: måndag

09.30 familjemässa

11.00 högmässa

16.30 mässa på ungerska

18.00 mässa på svenska

1/5 Den Gudomliga Barmhärtighetens söndag, andra Påsksöndagen

09.30 familjemässa

11.00 högmässa **för äldre** i församlingen med **sjukas smörjelses**

sakrament. Efter 11-mässan har vi en liten **fäst i Bispsalen** för att fira våra äldre i församlingen.

12.30 mässa på polska

15.00 mässa på spanska

16.30 mässa på slovenska

18.00 mässa på engelska

8/5 Tredje Påsksöndagen

Ordinarie gudstjänstordning

28/5 Vallfärd till Oskarström. Bussen avgår kl. 07.30.

29/5 Söndag

09.30 familjemässa med Första Kommunion

11.00 högmässa

18.00 mässa på engelska

2/6 Kristi himmelfärds dag, torsdag:

11.00 högmässa

18.00 mässa på svenska

5/6 7:e påsksöndagen

09.30 Mässa med **Konfirmation** (biskop Anders). OBS! **Procession med Allraheligaste Sakramentet** och sakramental välsignelse.

11.00 högmässa

11/6 lördag: utflykt med församlingens medarbetare. Buss kl 8.00

12/6 Pingstdagen, söndag:

09.30 familjemässa

11.00 högmässa

12.30 mässa på filippinska

18.00 mässa på engelska

19/6 Heliga Trefaldighetsdag, söndag

Ordinarie gudtjänstordning

26/6 Kristi Kropps och Blods Högtid. (obs! Högtidshölls den 5/6 med biskop Anders)

09.30 familjemässa

11.00 högmässa och sakramentsvälsignelse

18.00 mässa på engelska

1/7 Jesu Hjärtas dag: fredag

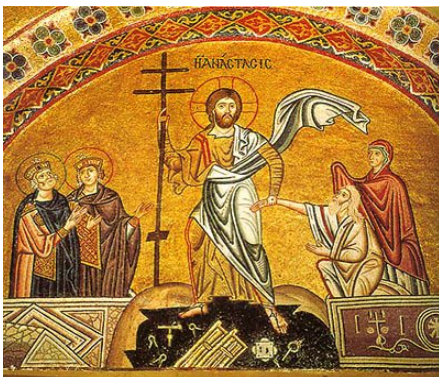
11.30 mässa

18.30 mässa

2/7 Jungfru Marias obefläckade hjärta: lördag

11.30 mässa

17.15 helgmålmässa

Vi önskar er alla
en Glad Påsk!